

890

Μαρτυρία

ρ. 470^Γ

/ [+ Εἰς] δόξαν Θεοῦ ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 18/ ἐν τῇ Ἀξίᾳ.
Ἐβγαλμένο ἀπὸ Τομαζίνα

/ Φ [[499]] 508

/ [Ἐπει.]δὴν καὶ ἡ κερά Τομαζίνα γυνὴ τοῦ ποτὲ Μιχάλη Γαρδάσην καὶ νὰ ἐμίσεψεν ἀπ' ἐδῶν / [ἀπ]ὲ τὴν Ἀξίᾳ καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Κωνσταντινόπολιν ἀπὸ χρό-
νους περασμένους λέγειν πῶς / [ἔφ]ησεν τὸν μποτὲ μισερ Σταμάτην Νταρόδον διὰ
ἐπίτροπόν της εἰς τὸ σπίτιν της καὶ εἰς τὰ πρά / [μα]τὰν της νὰ τῆς μαζώνῃ τὴν
ὁσοδιὰ τῶν μπραμάτων της καὶ ὅ,τι ἄλλο δικαίωμα τῆς ἦν γι / [ζε]. Λοιπὸν ὡς
λέγειν ἡ αὐτὴν Τομαζίνα δὲν τῆς ἤδιδεν τίποτε μὴν τὰ τρωγεν καὶ ἤλε / [γε]ν
πῶς τοῦ χρεωστεῖν καὶ κρατεῖ τα διὰ τὸ χρέος τοῦ καὶ εἰς τοῦτον ἡ αὐτὴν Τομαζίνα
διὰ νὰ / [ζε]μπερδέψῃν τὰ πράματά της ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ λεγομένου Νταρόδου
ἔφυγεν ἐκεῖ εἰς / [τὴν] Μπόλιν εἰς τὸ σπίτιν ὅπου ἐκαθόντο ἡ αὐτὴν Τομαζίνα
καὶ ὁ μισερ Ἀντωνάκης ὁ Μηνιά / [της] καὶ ἕκαμέν του μία πιτροπικὴ νὰ ἔλθῃν
ἐδῶ εἰς τὴν Ἀξίᾳ νὰ πιάσῃν τὰ πράματά της / νὰ τὰ ντεφεντέρῃν ὡς τὸ ἰδίον της
κορμὶ ἕκαμέν του λέγειν καὶ ἕνα σκρίτον πῶς τοῦ χρεω / στεῖν σαράντα ρεάλια
καὶ τοῦτον λέγειν τοῦ τὸ ἕκαμε διὰ νὰ μπορῇ ὁ Νταρόδος νὰ τοῦ ρεφου / [δ]άρῃν
τὰ πράματά της μὰ ἄσπρα λέγειν δὲν τῆς ἤδωσεν μήτε πολλὰ μήτε ὀλίγα ὅ / [θε]ν
καπιτάροντας ἐκεῖ εἰς τὴν Μπόλιν καὶ οἱ ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμένοι εἰς τὸν
σπίτιν / [τῇ]ς κερά Τομαζίνας καὶ λέσιν / ... / πῶς βέβαια καὶ σίγουρα ξεύρου πῶς
ἄσπρα δὲν τῆς ἔδωσεν / [ὁ] Ἀντωνάκης μόνον τὸ ἐκεῖνο σκρίτον τοῦ τῶκαμε διὰ νὰ
φανιστῇν πῶς τοῦ χρεωστεῖν νὰ / μπορῇ νὰ ξεμπερδέψῃν τὰ πράματά της ἀπὸ
τοῦ Νταρόδου τὰ χέρια. Λοιπὸν τὸ ἐκεῖνο / σκρίτον εὑρέθην τώριν εἰς τὸ χέριν κά-
ποιου ἀνθρώπου ὀνόματι Βασίλης καὶ πρεζεντά / ρει το τώρα τῆς ἄνωθεν Τομα-
ζίνας ὅπου ἦρθεν ἀπὸ τὴν Μπόλιν καὶ βρίσκειται τώριν ἐδῶ εἰς / τὴν Ἀξίᾳ καὶ λέγει
της πῶς ἤδωκε τοῦ ἄνωθεν Ἀντωνάκη τὰ ἄσπρα τοῦ σκρίτου καὶ ἤδωκέν / του τον
νὰ ἔλθῃν ἐδῶ εἰς τὴν Ἀξίᾳ ποὺ εὑρίσκειται ἡ Τομαζίνα νὰ τὴν μπιάσῃν νὰ τῆς τὰ /
πάρῃν. Ὅθεν μὴ ἐλπίζοντας ἡ αὐτὴν Τομαζίνα νὰ γενῇ τὸ ἄδικον αὐτὸν εἰς τοῦ
λόγουν της ἔ / κραξεν τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους ὅπου ἦτανε εἰς τὴν Μπόλιν
ἡγου Ἀξιῶτες ὅπου ἐ / τύχασιν εἰς τὸ σπίτιν της ἐκεῖ εἰς τὴν Μπόλιν καὶ τώριν
εἶναι ἐδῶ εἰς τὴν Ἀξίᾳ καὶ ἐπειδὴν καὶ ξε / ὕρουν το πῶς δὲν τῆς ἤδωκε ἄσπρα

τις βάζειν εἰς τὴν καντζηλλαρία διὰ νὰ / φαίνονται εἰς κάθεν καιρὸν τῆς χρείας οἱ
ὅποιοι μαρτυροῦν καὶ λέσιν ἀπάνω στὴν / ψυχὴν τος καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πὼς βέ-
βαια καὶ σίγουρα τὸ ξεύρου πὼς ὁ Ἀντωνάκης / δὲν τῆς ἔδωσεν ἄσπρα μόνον τὸ
κάμασιν ἔτζι ψωματερνὸν τεχνηέντως / διὰ τὸ Νταρόδον διὰ νὰμποροῦ νὰ ἔβγουν
τὰ πράματάν τῆς ἀπὸ τοῦ Ταρόδου / τὰ χέρια καὶ εἰς τοῦτον δίνου τὴν αὐτὴν μαρ-
τυρία καὶ λέσιν πὼς σὲ ὅποιον / δικαιοτάτον κριτήριον πάγειν ὁμπρὸς τὸ ἐκεῖνο
σκριτόν νὰ μὴν ἀξίζην / ἀλλὰ νὰ εἶναι νουλάδον καὶ ἀνίσχυρον καὶ δίκαιον νὰ μὴν
ἡμπορῇ πώποτε νὰ ἔχην / ἐπειδὴν καὶ αὐτοῖν τὸ ξεύρου βέβαια καὶ σίγουρα πὼς
ἄσπρα δὲν τῆς ἤδωκε. Ὅθεν εἰς / βεβαίωσιν ἀπογράφουν κάτωθεν ἀπογράφοντας
καὶ ὁ ἴδιος ὁποῦ ἔγραψεν τὸ ἐκεῖνο / σκριτόν πὼς δὲν τῆς ἤδωκε ἄσπρα μόνο τὸ
κάμασιν ὡς ἄνωθεν.

/ — Καλλίνικος ἱερομόναχος Πολέμαρχος ἔγραψα τὸ ἐκεῖνο σκριτό καὶ μαρτυρῶ /
βέβαια πὼς ἄσπρα δὲν τῆς ἔδωσεν μονάχα τὸ ἐκάμασιν διὰ νὰ ἔβ / γάλη τὰ
πράματα ἀπὸ τοῦ Ταρόδου τὰ χέρια.

/ + Γεδεὼν ἱερομόναχος Κόκκος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν.

/ — Ἀντώνης [] μαρτυρᾷ ὡς ἄνωθεν καὶ διὰ νὰ μὴν ἡξεύρη νὰ γράψῃ [.....] /

ἐγὼ []ος Καλαβρὸς διὰ λόγου τοῦ.

Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

891

Προικοσύμφωνο

φ. 471^r - 472^v

/ + Φ 509

/ [+ Εἰς] τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατ[([η)]]ρὸς Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνεύ-
ματος καὶ τῆς ὑπερευλογημένης / [δεσ]ποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 20/ συμφωνία / [ὑπα]νδρείας καὶ πρῶτον συνοι-
κέσιον θέλουν καὶ ποιοῦσιν τὴν σήμερον τὰ κάτωθεν μέρην ἡγουν ὁ μισέρ / Τζωρ-
τζέτος Κοντοπίδης καὶ ἡ συνβίαν του κυρία Ἀννεζίνα ἔχουν κόρην ὀνόματι Φιλίππα
ὁ / πως σὺν Θεὸν ἅγιον νὰ ἐπάρουν γαβρὸν εἰς τὴν ἑαυτὴν τος θυγατέραν τὸν υἱὸν
τοῦ μισέρ Δημήτρη Μπάφου καὶ κερά Κυριακῆς Φρανκόπουλου /.../ εἰς ἄνδραν τῆς
νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν κα / θὼς ὀρίζειν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴν
ἐκκλησίαν. Οὕτως καὶ ὁ ἄνωθεν μισέρ Δημήτρης καὶ ἡ συν / βίαν του ἡ κερά Κυ-
ριακὴν θέλου τὴν αὐτὴν ἄνωθεν κερά Φιλίππα εἰς γυναῖκα τοῦ ἑαυτοῦν τος / υἱοῦ